

بسمه تعالی

بیانیه نهضت آزادی ایران
در آستانه

سیفردبیرکل سازمان ملل متحد به تهران

نهضت آزادی ایران

۱۸ شهریور ۱۳۶۶

۱۴۲/۶۰۱

قیمت ۲۰ ریال

بسمه تعالی
زندت آزادی ایران

سپس ۱۳۲۰

بیانیه نهضت آزادی ایران
در آستانه سفر دبیرکل سازمان ملل متحد به تهران

بدرخواست دولت ایران ، دبیرکل سازمان ملل متحد ، با هدف مذاکره پیرامون نحوه اجرای قطعنامه ده ماده ای ۵۹۸ شورای امنیت مورخه ۲۹ تیرماه ۶۶ مربوط به جنگ ایران و عراق به تهران می آید . عراق بلافاصله پس از تصویب ، این قطعنامه را پذیرفت . اما ایران تاکنون جوانی روشن منی بر قبول یا رد بآن نداده است .

قطعنامه ۵۹۸ در شرایطی بتصویب رسید که جو حاکم بر شورای امنیت نسبت بایران مساعد نبود . هرج و مرج گسترده در مناسبات خارجی و بین المللی دولت ایران خصوصاً تهرکی و قطع روابط دیپلماتیک با برخی از کشورهایی که در هنگام بحث و تصمیم گیری درباره قطعنامه ، در شورای امنیت عقوبت داشتند ، سبب گردید که ایران باقیمانده قدرت حرکتانورد دیپلماتی خود را از دست بدهد و قطعنامه ای باتفاق آراء به تصویب برسد که پذیرش کامل آن پیامد های غیر قابل قبولی برای کشورمان بهمراه داشته باشد . گذشته از جو حاکم بر شورا ، زمان تصویب و اصرار به اجرای آن نیز از عناصر مهم این مساله بحساب می آید .

شورای امنیت این قطعنامه را در زمانی تصویب کرده و دبیرکل سازمان ملل را مأمور اجرای آن نموده است که خلیج فارس به اردوگاه نظامی عظیمی تبدیل گردیده است و نه تنها تجهیزات نظامی دریائی آمریکا بلکه اکثر کشورهای عضو پیمان نظامی آتلانتیک شمالی (ناتو) و شوروی در آن حضور فعال دارند . عراق با استفاده از این جو ، و همچنین جو ناشی از وقایع مکه ، و شاید هم با اشغال و تاسفید نیروهای دیگر موثر در منطقه حملات هوایی خود را به مراکز صنعتی - اقتصادی در - خلیج فارس و سایر نقاط ایران گسترده تر کرده است . در چنین شرایطی است که دبیرکل سازمان ملل متحد به ایران می آید .

شرایط بحرانی فوق ایجاب می کند مذاکرات مسئولین باوی و همچنین برخورد ایران با تحولات ماههای اخیر در منطقه و قطعنامه اخیر شورای امنیت سنجیده ، منطقی و موقلانه باشد و از اقداماتی که مبهم بوده بدون توجه کافی به عواقب و پیامدها اتخاذ میشود خودداری گردد .
براین پایه نهضت آزادی ایران لازم دید نظریات خود را پیرامون این امر حیاتی و سررشت ساز شرح زیر باطلاع عموم برساند :

۱- به سختی دعوت از دهر گل سازمان ملل متحد و اعلام آمادگی دولت ایران برای مذاکره
باوی را یک حرکت سیاسی مثبت از جانب ایران ارزیابی نموده و آنرا در راستای اصلاح خط مشی
دیپلماتی - سیاسی گذشته می‌داند و امیدوار است حاکمیت بجای سیاست تبلیغ ادا می‌چنگو،
شعارهای ضد و نقیص و تحریک کننده، بر سیاست ماقبله ای که خواستار پایان جنگ و استقرار
صلح باشد تکیه نماید *

۲- به سختی ضمن اعتقاد بلزوم آتش‌بس، و استقرار صلح عادلانه معتقد است مطالبی
در قطعنامه آمده است که پذیرش آن منافع ایران نیست و دولت نباید آنها را بپذیرد * یکی از -
این مطالب عبارت مبهم و تعریف نشده "بازگشت به مرزهای شناخته شده بین المللی" آن -
هم بلافاصله بعد از برقراری آتش‌بس می‌باشد *

این مطلب دارای دو جز است که یکی درخواست آتش‌بس فوری در تمام جبهه ها و دیگری
عقب نشینی به مرزهای با اصطلاح شناخته شده بین المللی است *
اگرچه قرارداد ۱۹۷۵ بین ایران و عراق تکلیف "مرزهای شناخته شده بین المللی" بین
دو کشور را روشن کرده است و جمهوری اسلامی ایران این قرارداد را تأیید و آنرا نافذ و معتبر
می‌داند اما عراق این قرارداد را بطوریکطرفه لغو و بی اعتبار اعلام نموده است * بنابراین -
عبارت مرزهای شناخته شده بین المللی، در بطن خود، بذراختلافات و درگیریهای آینده، ر -
پنهان نموده است *

اگر قرار است ایران این قسمت از قطعنامه را بپذیرد لازم است جمله "بر اساس قرارداد
۱۹۷۵ الجزائر" را بعد از کلمه بین المللی اضافه کند و یا بر اساس تجارب گذشته در موارد -
مشابه بصورتی، عقب نشینی نیروهای متخاصم "پشت مرزهای قبل از آغاز جنگ" تضمین گردد -
مرزهای قبل از آغاز جنگ روشن و بدون ابهام است * و در صوریکه هر یک از طرفین در مورد این
مرزها ادعائی داشته باشند میتوانند بر طبق ضوابط کنوانسیونهای شناخته شده بین المللی
از طریق مذاکره - و نه با اعمال زور و حمله نظامی بحل و فصل آن بپردازند *
علاوه بر نکات بالا نکته دیگری که شایان توجه است این است که در صوریکه ایران
قبل از آنکه تعهد و تضمینی در مورد اجرای خواسته های عادلانه اش در دست داشته باشد
بازگشت به مرزها، خواه بین المللی و یا قبل از آغاز تخصصات را بپذیرفته و عقب نشینی نماید،
خود را از داشتن حربه ای موثر در مذاکرات خلع سلاح خواهد نمود *

بنظر میرسد آنچه مورد نظر اصلی تدوین کنندگان این قطعنامه ها بوده است همین
ماده ای است که متضمن آتش‌بس و عقب نشینی نیروهاست * و فشار یکپارچه شورای امنیت صامتا
برای اجرای همین ماده است * سایر موارد قطعنامه اولاً تماماً تفسیر مسدود * ثانیاً هیچگونه

۱۴۲/۹/۱۳

• شفاعت برای اجرای آنها پیش‌بینی نشده است •

نهضت آزادی ایران گرچه بعد از فتح خرمشهر، با صراحت و صداقت بارها مخالفت خود را با ادامه جنگ اعلام داشته است ولی در عین حال نگرانی خود را از اینکه جنگ کنونی پایانی عم انگیزتر از داستان گروگان‌گیری برای ملت ایران پیدا کند پنهان ننموده است • دست اندرکاران جنگ تاکنون نتوانسته و یا نتوانسته اند در شرایطی مساعد هماهنگ با طلیات نظامی، از دیپلماسی صحیح و قبول آتش‌بس و مذاکره هوشیارانه برای ختم جنگ و — استقرار صلح شرافتمندانه و عادلانه که به نفع ملت ایران و عراق باشد استفاده نمایند •

نهضت آزادی ایران معتقد است حل مسئله جنگ از طریق دیپلماتیک و مذاکره سیاسی زمانی میسر خواهد شد که بر سر مجموعه‌ای از شرایط و نظرات، که در برگیرنده کلیه مراحل جنگ — صلح، از آتش‌بس گرفته تا تعیین تکلیف پرداخت خسارات (همراه با تضمین‌های لازم) تبادل امرای جنگی بازگشت نیروها به مرزهای قبل از آغاز تخاصم و پیشگیری تضمین شده ای —

از تجاوزات مجدد عراق به ایران باشد، توافقیهای اصولی و همه جانبه صورت گیرد •

اگرچه نهضت برخوردار ملایم کنونی حاکمیت با سازمان ملل و امکان قبول آتش‌بس را قدمی مثبت تلقی می‌کند ولی پذیرفتن کلیه مواد قطعنامه شورای امنیت را مفید به حال ملت ایران —
نمیداند •

بنظر نهضت آزادی ایران، با توجه به آرایش نظامی و سایر شرایط موجود، آنچه در —
مقطع کنونی به نفع ایران است پذیرفتن آتش‌بس همه جانبه بدون قبول هیچگونه قید و شرط اضافی میباشد •

نهضت آزادی ایران

۱۸ شهریورماه ۱۳۶۶

کلاس تحلیل سیاسی هفته
ویرایش و پاسخ
در دفتر مرکزی نهضت آزادی ایران
هر هفته، روزهای چهارشنبه بعد از ظهر

